

[Mette Groes]

for kvinderne. Jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke bare taler om forskning, som undersøger kvinders psyke, kvinders biologi, kvinders reaktionsmønster, kvinders plads i samfundet, men at det også er noget, som giver et praktisk resultat. Det synes jeg er så meget desto mere vigtigt, som kvinder i øjeblikket er så udsatte, som de er, i den arbejdsløshedsperiode, som vi er inde i, og med de mange anslag på deres selvstændighed, som regeringens politik indebærer.

Jeg håber derfor, at vort og de radikales forslag kan arbejdes sammen, sådan at vi kan skabe et flertal for det, naturligvis også meget gerne med regeingspartierne støtte, og jeg tror i virkeligheden ikke, vi er så forfærdelig langt fra hinanden.

Eva Møller (KF):

Vi havde i sidste samling den 7. maj en debat om kvindeforskning på baggrund af et beslutningsforslag fra socialdemokratiet, socialistisk folkeparti og VS. Det foreliggende beslutningsforslag, nr. B 16, er næsten en genfremsettelse af forslaget fra sidste samling, idet man dog – hvilket jeg bestemt kun kan glæde mig over – har indarbejdet de ændringsforslag, der blev resultatet af udvalgsarbejdet i sidste samling.

Det konservative folkeparti må dog alligevel, som det også skete i den betænkning, der blev afgivet i sidste samling vedrørende beslutningsforslag nr. B 88, konstatere, at vi er enige i intentionerne i beslutningsforslag nr. B 16, men at vi ikke kan støtte forslaget i den formulering, det har nu. Jeg skal her henvise til mine bemærkninger ved førstebehandling i sidste samling af beslutningsforslag nr. B 88, jfr. Folketingstidende 1983-84, 2. samling, sp. 5742-43, samt betænkningens bemærkninger, ministerens bemærkninger for et øjeblik siden og nogle af de bemærkninger, jeg om lidt vil komme med i tilslutning til det radikale venstres beslutningsforslag nr. B 11.

Det radikale venstres beslutningsforslag kan det konservative folkeparti støtte på en lang række områder. Det illustreres vel også af, at vi i sidste samling kunne lave et fælles betækningsbidrag med det radikale venstre vedrørende beslutningsforslaget om forbedrede vilkår for kvindeforskning.

Det konservative folkeparti finder også, at kvindeforskningen bør styrkes, og jeg vil her gerne henvise til ministerens bemærkninger, men også – og måske særlig – til de bemærkninger, der fremgår af en skrivelse fra planlægningsrådet for forskningen, som er omdelt til forskningsudvalgets medlemmer, og hvoraf det fremgår, at planlægningsrådet også er positivt over for en styrkelse af kvindeforskningen. Man henviser til, at det er et forskningsområde, som nu er ved at være etableret, og som man har styrket i skitser og notater. Det synes jeg er en umådelig væsentlig ting, og det er baggrunden for, at jeg er betænkelig ved en række af de påbud, jeg trods alt læser i det radikale venstres forslag. Hvis man følger alle disse påbud, som de står, kunne man måske opnå at gøre kvindeforskningen til noget særligt og ikke, som vi vel alle trods alt ønsker det, til en integreret del af det samlede forskningsmiljø. Men jeg går ud fra, at det er nogle af de ting, vi kan se på under udvalgsarbejdet.

Jeg skal specielt henvise til, at jeg er betænkelig ved det, der er nævnt i forslaget (punkter 1), 4) og 5). Jeg er ikke sikker på, at det er i overensstemmelse med lovgivningen om de styrende organers autonomi, at man her pålægger, at der skal oprettes stillinger af en bestemt art, og at midlerne skal fordeles på en ganske bestemt måde. Jeg synes, det rigtigste må være, at vi anvender planlægningsrådet for forskningen til at foretage en generel vurdering af forskningsopgaverne og herunder prioriterer, hvordan der skal forskes, og hvordan midlerne skal fordeles.

Det konservative folkeparti finder også – vil jeg gerne understrege – at der i punkt 7) kan læses en forkert betoning af forskningens formidlingsopgaver, idet der i punkt 7) står, at kvindeforskningens resultater er relevante for hele samfundet, og at resultaterne derfor skal formidles til offentligheden. Det lyder næsten, som om det er de eneste forskningsresultater, der har det på den måde, og det finder vi bestemt ikke i det konservative folkeparti. Vi synes, at alle forskningsresultater er relevante nu eller senere, og at de derfor alle bør formidles til offentligheden, dels fordi vi ikke mener, at man kan have ejendomsret til viden eller til forskningsresultater, dels fordi vi mener, det er væsentligt, at de forskellige forskningsområder kan påvirke hinanden, og sluttelig, fordi vi finder, at